

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.3.2011
KOM(2011) 82 wersja ostateczna

2011/0039 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków

UZASADNIENIE

1. WSTĘP

Wejście w życie traktatu lizbońskiego pociągnęło za sobą znaczące zmiany, które objęły zarówno ramy przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych, jak i sposób prowadzenia polityki handlowej.

Jeśli chodzi o przyjmowanie aktów delegowanych i wykonawczych, jasne rozróżnienie między nimi zawarto w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanym dalej „Traktatem”).

- Postanowienia Traktatu dotyczące aktów delegowanych, zawarte w art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przewidują kontrolę prawodawcy nad wykonywaniem przez Komisję jej uprawnień wykonawczych poprzez wykorzystanie prawa odwołania lub prawa sprzeciwu.
- Postanowienia Traktatu dotyczące aktów wykonawczych, zawarte w art. 291, nie przewidują żadnej roli Parlamentu Europejskiego ani Rady w procesie kontroli wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję. Taką kontrolę mogą sprawować wyłącznie państwa członkowskie. Aby ustanowić mechanizmy takiej kontroli, konieczne są regulacje prawne.

Jeśli chodzi o politykę handlową, traktat lizboński nadaje Parlamentowi rolę współustawodawcy, którego zgoda niezbędna jest do zawarcia jakiegokolwiek porozumienia.

W dniu 9 marca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, w którym ustanowiono przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹. Jednym z najważniejszych celów tego wniosku jest zagwarantowanie, by kontrola wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję nie była prowadzona przez Radę ani przez Parlament Europejski, lecz przez państwa członkowskie, jak to przewidziano w art. 291 Traktatu. We wniosku ustanowiono w tym celu procedury (procedurę doradczą oraz procedurę badania), w których wykonywanie aktów wykonawczych przez Komisję poddane zostaje kontroli przez państwa członkowskie połączonej z automatycznym dostosowaniem² obowiązujących procedur ustanowionych w decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji³. W ten sposób wniosek Komisji umożliwi sprawowanie kontroli nad aktami wykonawczymi Komisji w obszarach, w których zastosowanie mają procedury przewidziane w decyzji Rady 1999/468/WE, zgodnie z art. 291 przewidującym, że to państwa członkowskie, a nie prawodawcy sprawują taką kontrolę. Te główne cechy zostały zachowane w stanowisku Parlamentu Europejskiego przyjętym w pierwszym czytaniu dnia 16 grudnia 2010 r w ramach rezolucji ustawodawczej Parlamentu Europejskiego oraz w zobowiązaniu podjętym przez przedstawiciela Rady w piśmie z dnia 1 grudnia 2010 r. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu

¹ COM(2010)83 wersja ostateczna z dnia 9.3.2010, 2010/0051 (COD).

² Zob. art. 10 wniosku Komisji.

³ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ma wejść w życie dnia 1 marca 2011 r.

Jak wspomniano we wniosku Komisji z dnia 9 marca 2010 r.⁴, dostosowanie istniejących aktów podstawowych, o którym mowa w art. 13⁵, nie będzie jednak miało zastosowania w odniesieniu do znacznej liczby aktów podstawowych w dziedzinie wspólnej polityki handlowej. Te akty podstawowe nie były dotychczas objęte procedurami określonymi w decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. Niniejszy wniosek obejmuje procedury kontroli lub przyjmowania aktów prawnych w ramach dwudziestu czterech aktów podstawowych w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, do których nie miała dotychczas zastosowania decyzja Rady 1999/468/WE.

Jest jeszcze jeden akt prawny, który zasadniczo powinien zostać objęty zakresem niniejszego wniosku. Jest to rozporządzenie Rady (EWG) nr 1842/71 z dnia 21 czerwca 1971 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w protokole dodatkowym do układu o stowarzyszeniu pomiędzy EWG a Turcją i do porozumienia tymczasowego pomiędzy EWG a Turcją⁶. Akt ten nie jest jednak dostępny w wystarczającej liczbie języków urzędowych Unii. W związku z tym zmiana wymienionego rozporządzenia wymagałaby również przygotowania jego brakujących wersji językowych. Zamiast włączać więc tę kwestię do niniejszego wniosku za korzystniejsze rozwiązanie uznano zastąpienie wymienionego rozporządzenia. W momencie jego zastąpienia Komisja dostosuje odpowiednie zagadnienia decyzyjne (bardzo zresztą przypominające te podjęte w związku z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2841/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską). Komisja podejmie niezbędne kroki w tym zakresie możliwie najszybciej.

2. UPRAWNIENIA RADY DO ODRZUCANIA AKTÓW KOMISJI

Dwadzieścia spośród tych dwudziestu czterech aktów w dziedzinie wspólnej polityki handlowej nieobjętych decyzją Rady 1999/468/WE i będących przedmiotem niniejszego wniosku uprawnia Komisję do przyjmowania aktów wykonawczych będących z reguły lecz nie wyłącznie środkami ochronnymi lub tymczasowymi oraz przewiduje możliwość odrzucenia takich aktów przez Radę większością kwalifikowaną w określonym terminie. Przedmiotem niniejszego wniosku są następujące akty prawne obejmujące takie procedury:

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2841/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską⁷,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2843/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii⁸,

⁴ Zob. ostatni akapit uzasadnienia.

⁵ Numeracja w niniejszym wniosku odnosi się do rozporządzenia zawartego w rezolucji ustawodawczej Parlamentu z dnia 16 grudnia 2010 r.

⁶ Dz.U. L 192 z 26.8.1971, s. 14.

⁷ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 284.

⁸ Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 162.

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1692/73 z dnia 25 czerwca 1973 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii⁹,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu¹⁰,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi¹¹,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2248/2001 z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Chorwacji z drugiej strony oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Chorwacji, z późniejszymi zmianami¹²,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z późniejszymi zmianami¹³,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej¹⁴,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1616/2006 z dnia 23 października 2006 r. w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, oraz umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii¹⁵,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym¹⁶,

⁹ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 103.

¹⁰ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71.

¹¹ Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1.

¹² Dz.U. L 304 z 21.11.2001, s. 1.

¹³ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.

¹⁴ Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1.

¹⁵ Dz.U. L 300 z 31.10.2006, s. 1.

¹⁶ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r. wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 980/2005 i decyzję Komisji 2005/924/WE¹⁷,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 140/2008 z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, oraz procedur dotyczących stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony¹⁸,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 594/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony¹⁹,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.²⁰,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu²¹,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej²²,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich²³,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. ustanawiające wspólne reguły wywozu²⁴,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej²⁵,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej²⁶.

¹⁷ Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1.

¹⁸ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 1.

¹⁹ Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 1.

²⁰ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.

²¹ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

²² Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

²³ Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.

²⁴ Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.

²⁵ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1.

²⁶ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

Biorąc pod uwagę, że dostosowanie istniejących aktów podstawowych przewidziane we wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia w sprawie przepisów i zasad ogólnych dotyczących trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję nie będzie miało wpływu na te akty podstawowe, akty te należy zmienić, tak by zapewnić spójność procedur decyzyjnych z nowymi ramami. W obszarach, w których akty te nadają Radzie prawo odrzucenia lub zmiany decyzji Komisji większością kwalifikowaną, Komisja proponuje zastosowanie procedury badania.

3. UPRAWNIENIA ZASTRZEŻONE DLA RADY

W szesnastu spośród dwudziestu czterech aktów podstawowych Rada zastrzegła sobie prawo do przyjmowania środków. W opinii Komisji akty te obejmują znaczną liczbę uprawnień wykonawczych, ale również uprawnienia do zastępowania lub zmieniania przedmiotowych aktów podstawowych, odesłania do możliwości podejmowania działań w oparciu o ogólną podstawę prawną art. 207 (dawny art. 133) Traktatu oraz do uchylania przedmiotowych przepisów.

W odniesieniu do tych aktów, które uważane są za uprawnienia wykonawcze, art. 291 TFUE przewiduje, że Rada może zastrzec sobie uprawnienia wykonawcze „w należycie uzasadnionych przypadkach”. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że w odniesieniu do podobnie sformułowanej możliwości „Rada może jedynie w szczególnych przypadkach zastrzec dla siebie prawo bezpośredniego wykonywania uprawnień wykonawczych oraz musi uzasadnić taką decyzję w sposób szczegółowy. Oznacza to, że Rada ma obowiązek uzasadnić w sposób właściwy, odnosząc się do charakteru i treści aktu podstawowego, który ma być wykonany bądź zmieniony, zastosowanie wyjątku od zasady, zgodnie z którą w sytuacji gdy w systemie ustanowionym w Traktacie należy przyjąć na poziomie wspólnotowym przepisy wykonawcze do aktu podstawowego, wykonanie takiego uprawnienia spoczywa zwykle na Komisji.”²⁷

Komisja ponownie przeanalizowała te akty pod kątem wejścia w życie traktatu lizbońskiego, a zwłaszcza w związku ze statusem, jaki uzyskał Parlament Europejski – współustawodawcy w zakresie wspólnej polityki handlowej. Komisja odnotowała, że żaden z aktów podstawowych nie określa szczegółowo, dlaczego środki powinny być wprowadzane przez Radę, a nie przez Komisję. W świetle faktu, że Komisja ma już uprawnienia wykonawcze w zakresie wdrażania wspólnej polityki handlowej, w tym w odniesieniu do środków ochrony handlu i środków tymczasowych, Komisja uważa, że przepisy dotyczące zastrzegania uprawnień powinny być poddane przeglądowi i dostosowane do przepisów i zasad ogólnych dotyczących trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 291 ust. 3 Traktatu.

Takie właśnie zmiany Komisja ma zamiar wprowadzić poprawkami do następujących aktów:

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 385/96 z dnia 29 stycznia 1996 r. w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków,

²⁷ Pkt 50-51, sprawa C-257/01 *Komisja przeciwko Radzie* [Zb.Orz.] 2005 s. I-00345. Zob. także sprawa C-133/01 *Parlament Europejski przeciwko Radzie* [Zb.Orz.] 2008 s. I-03189.

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 452/2003 z dnia 6 marca 2003 r. w sprawie środków, jakie może przyjąć Wspólnota w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r. wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 980/2005 i decyzję Komisji 2005/924/WE,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. ustanawiające wspólne reguły wywozu,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

W przypadkach, w których uprawnienia zastrzeżone dla Rady nie dotyczą aktów wykonawczych, lecz przyjmowania poprawek do aktów podstawowych, Komisja proponuje, by przyznano jej przekazane uprawnienia. Zapewnić to mają poprawki do następujących aktów:

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym.

Na koniec, jeden z aktów podstawowych wymaga przyjęcia przez Radę środka na podstawie art. 133 WE (obecnie art. 207 Traktatu), a inny akt prawny wymaga, by Rada uchyliła ten środek, jeśli wystąpią określone okoliczności. Dokonanie przeglądu tych przepisów jest konieczne, ponieważ, choć dotychczas Rada zastrzegła sobie te uprawnienia, w rzeczywistości środki, które byłyby przyjmowane zgodnie z tymi przepisami, nie byłyby uznawane ani za akty delegowane, ani za akty wykonawcze, lecz za akty podstawowe lub zmiany do nich objęte obecnie art. 207 Traktatu. Dotyczy to:

- Rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającego procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu,
- Rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r. ustanawiającego dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

4. INNE DOSTOSOWANIA ZWIĄZANE ZE STOSOWANIEM ROZPORZĄDZENIA USTANAWIAJĄCEGO PRZEPISY I ZASADY OGÓLNE DOTYCZĄCE TRYBU KONTROLI PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE WYKONYWANIA UPRAWNIEŃ WYKONAWCZYCH PRZEZ KOMISJĘ

Wiele aktów będących przedmiotem niniejszego rozporządzenia nakłada na Komisję obowiązek przeprowadzania konsultacji z właściwym komitetem przed przyjęciem aktów wykonawczych lub podjęciem jakichkolwiek działań. Komisja wychodzi z założenia, że Komisja bądź to przyjmuje akty wykonawcze w ramach procedury doradczej lub procedury badania, podlegając przy tym kontroli ze strony państw członkowskich, bądź czyni to bez takiej kontroli. W związku z tym Komisja proponuje usunięcie z tych aktów elementów, które przewidują przeprowadzanie konsultacji z właściwymi komitetami w przypadkach, kiedy wynik takich konsultacji nie jest prawnie wiążący w kontekście wykonywania przez Komisję jej uprawnień wykonawczych.

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję określa się specjalne procedury przyjęcia ostatecznych cel antydumpingowych i cel wyrównawczych. Komisja oczekuje, że w większości przypadków procedury określone w tym rozporządzeniu mogą być wdrożone szybko i skutecznie, w ramach obecnych terminów. W niektórych wyjątkowych okolicznościach, uwzględniając złożoność postępowania, stosowanie nowego rozporządzenia może wpłynąć na okres czasu potrzebny do przyjęcia aktów wykonawczych. W związku z tym należy dostosować niektóre terminy w rozporządzeniu Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących

członkami Wspólnoty Europejskiej i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej. W szczególności należy umożliwić przedłużenie, nie dłużej niż 8 miesięcy od zawiadomienia o wszczęciu postępowania, maksymalnego okresu czasu na wprowadzenie środków tymczasowych do 12 miesięcy począwszy od wszczęcia postępowania w wyjątkowych przypadkach, w świetle złożonego charakteru postępowania. W szczególności należy umożliwić przedłużenie, nie później niż 9 miesięcy od zawiadomienia o wszczęciu postępowania, maksymalnego okresu czasu na postępowanie do 18 miesięcy w wyjątkowych przypadkach, w świetle złożonego charakteru postępowania, zgodnie z odpowiednimi porozumieniami WTO. Przy poszanowaniu prawa zainteresowanych stron do pełnej informacji oraz do udzielania opinii w sprawie wyników postępowań, należy również dostosować zasady ujawniania informacji.

5. KONTEKST WNIOSKU

Od wejścia w życie traktatu lizbońskiego Komisja przedstawiła już dwa wnioski w zakresie wspólnej polityki handlowej. Jeśli zostaną one przyjęte, wprowadzą zmiany do aktów podstawowych, w których Radzie nadano uprawnienia do kontrolowania aktów wykonawczych Komisji lub do przyjmowania aktów wykonawczych. W uzasadnieniach do tych wniosków Komisja zapowiedziała zamiar przedstawienia wniosku, w którym dokona przeglądu wszystkich istotnych we wspólnej polityce handlowej procedur, i w związku z tym zajęcia się kwestią procedur decyzyjnych na poziomie horyzontalnym²⁸.

Przypomina się ponadto, że niniejszy wniosek dotyczy jedynie tych procedur decyzyjnych w ramach aktów wchodzących w skład wspólnej polityki handlowej, które nie są obecnie objęte decyzją Rady 1999/468/WE. Wiele procedur decyzyjnych wchodzących w skład wspólnej polityki handlowej, w tym niektóre procedury w ramach aktów będących przedmiotem niniejszego wniosku, w rzeczywistości objęte są decyzją Rady 1999/468/WE (łącznie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzającym ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.). Jak określono w oświadczeniu Komisji towarzyszącym rezolucji ustawodawczej Parlamentu Europejskiego, Komisja ma zamiar przeprowadzić przegląd tych aktów w celu określenia, czy uprawnienia przewidziane dla Komisji wchodzą w zakres art. 290 lub art. 291 Traktatu. Jeśli będzie to niezbędne, Komisja niezwłocznie przedstawi wniosek w sprawie zmiany tych aktów, aby wprowadzić akty delegowane. Fakt, że wniosek ten nie obejmuje procedur decyzyjnych objętych decyzją Rady 1999/468/WE nie powinien być rozumiany w sposób sugerujący, że Komisja uważa, iż powinny one być rozumiane jako akty wykonawcze objęte art. 291 Traktatu.

Wynikiem przyjęcia niniejszego wniosku oraz przeglądu obowiązujących procedur opartych na decyzji 1999/468/WE będzie znaczna liczba poprawek do przedmiotowych aktów. W celu poprawy czytelności przedmiotowych aktów Komisja zaproponowała zastąpienie całych zdań

²⁸ Zob. pkt 11 uzasadnienia do wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej (COM (2010) 54 2010/36/COD) oraz pkt 6 uzasadnienia do wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. (COM (2010) 142 2010/0140/COD).

lub ustępów, nawet jeśli modyfikacje dotyczą zaledwie niewielkiej ilości słów w danym zdaniu czy ustępie. Co więcej, po przyjęciu tych dwóch horyzontalnych wniosków Komisja w możliwie najkrótszym terminie zaproponuje ujednoczenie owych aktów.

6. CELE OGÓLNE

Przedstawiając niniejszy wniosek, Komisja starała się dać wyraz zmianom w ramach prawnych i w równowadze instytucjonalnej, jakie pociągnęło za sobą wejście w życie traktatu lizbońskiego. Dostosowanie kontroli wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję do rozporządzenia w sprawie przepisów i zasad ogólnych dotyczących trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję przyniesie jeszcze dodatkowe korzyści. Pozwoli to zwłaszcza na bardziej efektywne i skuteczne wykonywanie przez Komisję jej uprawnień wykonawczych, a tym samym zwiększy efektywność i skuteczność wspólnej polityki handlowej. Dostosowanie tych procedur do standardowych procedur umożliwi również lepsze zrozumienie procedur mających zastosowanie w polityce handlowej, a dotyczące przejrzystości przepisy rozporządzenia horyzontalnego zwiększą ogólną przejrzystość prowadzenia tej polityki.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wielu rozporządzeniach podstawowych odnoszących się do wspólnej polityki handlowej przewidziano, że akty wykonujące wspólną politykę handlową przyjmowane są przez Radę zgodnie z procedurami ustanowionymi w różnych aktach prawnych lub przez Komisję w drodze specjalnych procedur i pod kontrolą ze strony Rady. Procedury takie nie są objęte decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji²⁹.
- (2) Należy zmienić te rozporządzenia, tak by zapewnić zgodność z postanowieniami wprowadzonymi traktatem lizbońskim. Powinno to nastąpić, w stosownych przypadkach, w drodze przyznania Komisji przekazanych uprawnień oraz poprzez zastosowanie niektórych procedur określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającego przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję³⁰.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić następujące rozporządzenia:
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2841/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską³¹,

²⁹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

³⁰ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

³¹ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 284.

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2843/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii³²,
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1692/73 z dnia 25 czerwca 1973 r. w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii³³,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu³⁴,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 385/96 z dnia 29 stycznia 1996 r. w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków³⁵,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi³⁶,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych³⁷,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 2248/2001 z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Chorwacji z drugiej strony oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Chorwacji³⁸,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii³⁹,

³² Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 162.

³³ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 103.

³⁴ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71.

³⁵ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 21.

³⁶ Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1.

³⁷ Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10.

³⁸ Dz.U. L 304 z 21.11.2001, s. 1.

³⁹ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁴⁰,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 452/2003 z dnia 6 marca 2003 r. w sprawie środków, jakie może przyjąć Wspólnota w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych⁴¹,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r. ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki⁴²,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1616/2006 z dnia 23 października 2006 r. w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, oraz umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii⁴³,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym⁴⁴,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r. wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 980/2005 i decyzję Komisji 2005/924/WE⁴⁵,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 140/2008 z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, oraz procedur dotyczących stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony⁴⁶,
- Rozporządzenie Rady (WE) nr 594/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony⁴⁷,

⁴⁰ Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1.

⁴¹ Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 8.

⁴² Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1.

⁴³ Dz.U. L 300 z 31.10.2006, s. 1.

⁴⁴ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

⁴⁵ Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1.

⁴⁶ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 1.

⁴⁷ Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 1.

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.⁴⁸,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁴⁹,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁵⁰,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich⁵¹,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1061/2009 z dnia 19 października 2009 r. ustanawiające wspólne reguły wywozu⁵²,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej⁵³,
 - Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁵⁴.
- (4) Aby zapewniona została pewność prawna, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na procedury przyjmowania środków, które do momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały wszczęte, lecz nie sfinalizowane,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym dostosowuje się rozporządzenia wymienione w załączniku, zgodnie z jego treścią, do art. 290 Traktatu lub do mających zastosowanie przepisów rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

Artykuł 2

Odesłania do przepisów aktów wymienionych w załączniku odczytuje się jako odesłania do przepisów w brzmieniu niniejszego rozporządzenia.

⁴⁸ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.

⁴⁹ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁵⁰ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁵¹ Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.

⁵² Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.

⁵³ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1.

⁵⁴ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

Odesłania do wcześniejszych nazw komitetów odczytuje się jako odesłania do nowych nazw w brzmieniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na procedury wszczęte w celu przyjmowania środków przewidzianych w rozporządzeniach wymienionych w załączniku, w przypadku których, w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub przed jego wejściem w życie:

- a) Komisja przyjęła akt; lub
- b) wymagane jest przeprowadzenie konsultacji na podstawie jednego z rozporządzeń i takie konsultacje zostały rozpoczęte; lub
- c) wymagany jest wniosek na podstawie jednego z rozporządzeń i Komisja przyjęła taki wniosek.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 30. dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]

ZAŁĄCZNIK

Wykaz rozporządzeń stanowiących część wspólnej polityki handlowej i dostosowanych do art. 290 Traktatu lub do mających zastosowanie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] ustanawiającego przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁵⁵.

1. ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2841/72 Z DNIA 19 GRUDNIA 1972 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZEWIDZIANYCH W UMOWIE MIĘDZY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ GOSPODARCZĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ⁵⁶,

Odnosnie do rozporządzenia (EWG) nr 2841/72 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁵⁷.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 2841/72 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską – zwanej dalej „Umową” – w celu podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24, 24a i 26 Umowy. Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.”;

2. art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.”;

3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 24, 24a i 26 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7 ust. 3.

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od daty wpłynięcia takiego wniosku.”;

⁵⁵ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

⁵⁶ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 284.

⁵⁷ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

4. dodaje się art. 7 w brzmieniu:

„Artykuł 7

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁵⁸. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [..../2011].
 2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
 3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”.
- 2. ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2843/72 Z DNIA 19 GRUDNIA 1972 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZEWIDZIANYCH W UMOWIE MIĘDZY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ GOSPODARCZĄ A REPUBLIKĄ ISLANDII⁵⁹,**

Odnosnie do rozporządzenia (EWG) nr 2843/72 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁶⁰.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 2843/72 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii – zwanej dalej „Umową” – w sprawie środków przewidzianych w art. 23, 25, 25a i 27 Umowy. Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.”;

2. art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.”;

3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 25, 25a i 27

⁵⁸ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁵⁹ Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 162.

⁶⁰ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 28 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7 ust. 3.

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od daty wpłynięcia takiego wniosku.”;

4. dodaje się art. 7 w brzmieniu:

„Artykuł 7

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁶¹. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”.

3. ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1692/73 Z DNIA 25 CZERWCA 1973 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZEWIDZIANYCH W UMOWIE MIĘDZY EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ GOSPODARCZĄ A KRÓLESTWEM NORWEGII⁶²,

Odnosnie do rozporządzenia (EWG) nr 1692/73 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁶³.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (EWG) nr 1692/73 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii – zwanej dalej „Umową” – w celu podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24, 24a i 26 Umowy. Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.”;

⁶¹ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁶² Dz.U. L 171 z 26.6.1973, s. 103.

⁶³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

2. art. 2 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja, w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2.”;

3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają podjęcia natychmiastowych działań w sytuacjach określonych w art. 24, 24a i 26 Umowy lub w przypadku pomocy eksportowej mającej bezpośredni i natychmiastowy skutek dla obrotu, Komisja może przyjąć środki ostrożności przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. e) Umowy zgodnie z procedurą określoną w art. 7 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7 ust. 3.

2. Gdy jedno z państw członkowskich zwraca się do Komisji o podjęcie działań, Komisja podejmuje decyzję w ciągu nie więcej niż pięciu dni roboczych od daty wpłynięcia takiego wniosku.”;

4. dodaje się art. 7 w brzmieniu:

„Artykuł 7

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁶⁴. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”.

4. ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 3286/94 Z DNIA 22 GRUDNIA 1994 R. USTANAWIAJĄCEGO PROCEDURĘ WSPÓLNOTOWE W ZAKRESIE WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ W CELU ZAPEWNIENIA WYKONANIA PRAW WSPÓLNOTY ZGODNIE Z ZASADAMI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI TYMI USTANOWIONYMI POD AUSPICJAMI ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI HANDLU⁶⁵,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 3286/94 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁶⁶.

⁶⁴ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁶⁵ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, s. 71.

⁶⁶ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 3286/94 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy staje się jasne, że skarga nie zawiera dostatecznego dowodu uzasadniającego wszczęcie dochodzenia, składający skargę powinien zostać o tym poinformowany.”;

2. art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy staje się jasne, że wniosek nie dostarcza dostatecznych dowodów uzasadniających wszczęcie dochodzenia, wówczas powiadamia się o tym dane Państwo Członkowskie.”;

3. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) Tytuł artykułu zastępuje się tytułem: „Komitet”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. a) Komisję wspiera Komitet ds. Barrier Handlowych, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].

b) W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”;

c) skreśla się dwa pierwsze zdania ustępu 2;

d) skreśla się ustępy 3 i 4;

4. w art. 8 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy staje się jasne dla Komisji, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie procedury badawczej oraz, że jest ona konieczna w interesie Unii, Komisja działa następująco.”;

5. art. 9 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„2. a) Komisja, państwa członkowskie ani też ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub jakichkolwiek informacji dostarczonych z zastrzeżeniem poufności bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła.”;

6. w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy ustalono w wyniku procedury badawczej, że interesy Unii nie wymagają żadnych działań, procedura zostaje zakończona przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 1 lit. b).”;

- b) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „2. a) Jeżeli po zakończeniu procedury badawczej dane państwo lub państwa trzecie podejmuje (podejmują) środki, uznane za dostateczne i w związku z tym nie jest wymagane żadne działanie ze strony Unii, procedura może zostać zawieszona przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 1 lit. b).”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku gdy po procedurze badawczej lub w dowolnym momencie przed, w trakcie lub też po procedurze rozstrzygnięcia sporów międzynarodowych wydaje się, że najbardziej odpowiednim środkiem rozstrzygnięcia sporu wynikającego z przeszkody w handlu jest zawarcie umowy z danym państwem lub państwami trzecimi, które może zmienić istniejące samodzielnie prawa Unii oraz danego państwa trzeciego lub państw trzecich, procedura zostaje zawieszona przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 1 lit. b), a negocjacje są prowadzone zgodnie z postanowieniami art. 207 Traktatu.”;
7. art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Procedury podejmowania decyzji

1. W przypadku gdy Unia w wyniku skargi na podstawie art. 3 lub 4, lub przekazania na podstawie art. 6 podejmuje procedury oficjalnych międzynarodowych konsultacji lub rozstrzygnięcia sporów, decyzje odnoszące się do rozpoczęcia, prowadzenia oraz zakończenia takowych procedur podejmuje Komisja.
 2. W przypadku gdy, po podjęciu działań zgodnie z art. 12 ust. 2, Unia musi podjąć decyzję co do środków w zakresie polityki handlowej, które mają zostać podjęte na podstawie art. 11 ust. 2 lit. c) lub na podstawie art. 12, stanowi ona niezwłocznie, zgodnie z art. 207 Traktatu oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z innymi odpowiednimi procedurami.”;
8. skreśla się art. 14.
- 5. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 385/96 Z DNIA 29 STYCZNIA 1996 R. W SPRAWIE OCHRONY PRZED SZKODLIWYMI PRAKTYKAMI CENOWYMI DOTYCZĄCYMI STATKÓW⁶⁷,**

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 385/96 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011]

⁶⁷ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 21.

ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁶⁸.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 385/96 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 5 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„Nie naruszając przepisów art. 15 ust. 2, jeśli okazuje się, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja wszczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia skargi lub, w przypadku wszczęcia postępowania zgodnie z ust. 8, w ciągu sześciu miesięcy od kiedy wpłynęła wiadomość o sprzedaży lub od kiedy sprzedaż ta powinna być wiadoma, i publikuje zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli przedstawione dowody uznaje się za niewystarczające, składającego skargę powiadamia się o tej decyzji w ciągu 45 dni od daty złożenia skargi do Komisji.”;

2. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Jeśli wprowadzenie środków nie wydaje się konieczne, postępowanie kończy się. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Jeśli z ostatecznych ustaleń wynika, że stosowano nieuczciwe praktyki cenowe, które doprowadziły do wyrządzenia szkody, Komisja nakłada na budowniczego statku opłatę wyrównującą skutki szkodliwych praktyk cenowych, zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2. Wysokość opłaty wyrównującej równa jest ustalonemu marginesowi szkodliwej ceny. Komisja przyjmuje konieczne środki w celu wykonania swojej decyzji, w szczególności w zakresie pobierania opłaty.”;

3. art. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie może zostać zakończone bez nałożenia opłaty wyrównującej, jeśli budowniczemu statku ostatecznie i nieodwołalnie unieważni sprzedaż statku będącego przedmiotem nieuczciwych praktyk cenowych lub zastosuje inny równoważny środek zaakceptowany przez Komisję.”;

4. art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli budowniczemu statku nie wnosi opłaty wyrównującej skutki nieuczciwych praktyk cenowych nałożonych na mocy art. 7, Komisja nakłada środki zaradcze w formie odmowy prawa załadunku i rozładunku w stosunku do statków wybudowanych przez tego budowniczego.”;

5. art. 10 otrzymuje brzmienie:

⁶⁸ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Szkodliwych Praktyk Cenowych dotyczących Statków. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”;
6. art. 13 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Komisja i Państwa Członkowskie ani ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła. Wymiana informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi ani dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej Państwa Członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”;
7. art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Ostateczne ustalenia ujawniane są na piśmie. Dokonuje się tego przy należytych uwzględnieniu potrzeby ochrony informacji poufnych, jak najszybciej i zwykle nie później niż na jeden miesiąc przed wydaniem ostatecznej decyzji. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić określonych faktów i okoliczności w tym czasie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie. Ujawnienie ustaleń nie stanowi przeszkody dla podjęcia przez Komisję dalszych decyzji i, jeśli decyzje te opierają się na innych faktach i okolicznościach, powinny być one jak najszybciej ujawnione.”.

6. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2271/96 Z DNIA 22 LISTOPADA 1996 R. ZABEZPIECZAJĄCE PRZED SKUTKAMI EKSTERYTORIALNEGO STOSOWANIA USTAWODAWSTWA PRZYJĘTEGO PRZEZ PAŃSTWO TRZECIE ORAZ DZIAŁANAMI OPARTYMI NA NIM LUB Z NIEGO WYNIKAJĄCYMI⁶⁹,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 2271/96 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu zmiany załącznika do tego rozporządzenia.

Środki niezbędne do wykonania rozporządzenia (WE) nr 2271/96 należy przyjąć zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁷⁰.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2271/96 wprowadza się następujące zmiany:

⁶⁹ Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1.

⁷⁰ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

1. art.1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Stanowiąc zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu i niezależnie od przepisów art. 7 lit. c), Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 11a, 11b i 11c w celu dodania lub wykreślenia przepisów prawnych z Załącznika do niniejszego rozporządzenia.”;

2. art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Do celów stosowania art. 7 lit. b) i c) Komisję wspiera Komitet ds. Prawodawstwa o Charakterze Eksterytorialnym. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
 2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”;
3. dodaje się artykuły 11a, 11b i 11c w brzmieniu:

„Artykuł 11a

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony.
2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przekazuje się Komisji na warunkach określonych w art. 11b i 11c.

Artykuł 11b

1. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnej chwili odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 1 akapit drugi.
2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji w sprawie odwołania przekazania uprawnień, stara się poinformować drugą instytucję i Komisję, w rozsądnym terminie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny odwołania.
3. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Ma ona skutek natychmiastowy lub jest skuteczna od późniejszej daty w niej określonej. Nie wywiera ona wpływu na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11c

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten może być przedłużony o jeden miesiąc.
2. Jeśli po upływie tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem przewidzianym w jego przepisach.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja wyrażająca sprzeciw wobec aktu delegowanego określa jego powody.”.

7. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1515/2001 Z DNIA 23 LIPCA 2001 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW, KTÓRE WSPÓLNOTA MOŻE PODJĄĆ PO PRZYJĘCIU PRZEZ ORGAN DS. ROZSTRZYGANIA SPORÓW WTO SPRAWOZDANIA DOTYCZĄCEGO ZAGADNIENIŃ ANTYDUMPINGOWYCH I ANTYSUBSYDIJNYCH⁷¹,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1515/2001 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁷².

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1515/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W każdym przypadku, gdy ORS przyjmuje sprawozdanie dotyczące środków przyjętych przez Unię na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, rozporządzenia (WE) nr 597/2009 lub tego rozporządzenia („środek kwestionowany”), Komisja może przyjąć jeden lub większą liczbę środków, które uznaje za właściwe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3a ust. 2.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeśli przed przyjęciem środków na mocy ust. 1 lub w momencie ich przyjęcia, właściwe jest przeprowadzenie rewizji, rewizję tę podejmuje Komisja.”;
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeśli właściwe jest zawieszenie środka kwestionowanego lub środka, do którego wprowadzono zmiany, Komisja przyznaje takie zawieszenie na czas określony, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3a ust. 2.”;
2. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeśli Komisja uzna to za właściwe, może również przyjąć wszelkie środki wspomniane w art. 1 ust. 1 w celu wzięcia pod uwagę wykładni prawnych przedstawionych w sprawozdaniu przyjętym przez ORS w odniesieniu do środka niekwestionowanego.”;

⁷¹ Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10.

⁷² Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeśli przed przyjęciem środków na mocy ust. 1 lub w momencie ich przyjęcia, właściwe jest przeprowadzenie rewizji, rewizję tę podejmuje Komisja.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Jeśli właściwe jest zawieszenie środka niekwestionowanego lub środka, do którego wprowadzono zmiany, Komisja przyznaje takie zawieszenie na czas określony, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3a ust. 2.”;
3. dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

1. Komisję wspiera Komitet Antydumpingowy ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 lub przez Komitet Antysubsydyjny ustanowiony w art. 25 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009, stosownie do przypadku. Komitety te są Komitetami w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”.
8. **ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2248/2001 Z DNIA 19 LISTOPADA 2001 R. W SPRAWIE NIEKTÓRYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI Z JEDNEJ STRONY A REPUBLIKĄ CHORWACJI Z DRUGIEJ STRONY ORAZ STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ CHORWACJI**⁷³

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 2248/2001 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁷⁴.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 2248/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

⁷³ Dz.U. L 304 z 21.11.2001, s. 1.

⁷⁴ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

„3a. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

3b. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”;

b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu konsultacji oraz w przypadku niemożliwości dokonania innych uzgodnień, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7a(3a), podjąć decyzję o zaniechaniu działania lub o przyjęciu właściwych środków przewidzianych w art. 25 i 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 38 i 39 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7a(3b).”;

c) skreśla się ustępy 7, 8 i 9;

2. art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7b

Okoliczności wyjątkowe i krytyczne

Jeżeli wyjątkowe i krytyczne okoliczności będą miały miejsce w rozumieniu art. 25 ust. 4 lit. b) i art. 26 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 38 ust. 4 lit. b) i art. 39 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja może podjąć natychmiastowe środki przewidziane w art. 25 i 26 Umowy przejściowej, a następnie w art. 38 i 39 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7a(3a). W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7a(3a).

W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, zobowiązana jest ona podjąć decyzję w przedmiotowej sprawie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania danego wniosku.”;

3. art. 7e ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W miarę potrzeby przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7a(3a), z wyjątkiem przypadków pomocy, do której stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁷⁵, kiedy środki przyjmuje się zgodnie z procedurami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.”.

9. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 153/2002 Z DNIA 21 STYCZNIA 2002 R. W SPRAWIE NIEKTÓRYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ MACEDONII, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ

⁷⁵ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

**MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ
MACEDONII⁷⁶,**

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 153/2002 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁷⁷.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 153/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 7a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

3b. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”;
 - b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu konsultacji oraz w przypadku niemożności dokonania innych uzgodnień, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7a(3a), podjąć decyzję o zaniechaniu działania lub o przyjęciu właściwych środków przewidzianych w art. 24 i 25 Umowy przejściowej, a następnie w art. 37 i 38 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7a(3b).”;
 - c) skreśla się ustępy 7, 8 i 9;
2. art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7b

Okoliczności wyjątkowe i krytyczne

Jeżeli wyjątkowe i krytyczne okoliczności będą miały miejsce w rozumieniu art. 24 ust. 4 lit. b) i art. 25 ust. 4 Umowy przejściowej, a następnie art. 37 ust. 4 lit. b) i art. 38 ust. 4 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, Komisja może podjąć natychmiastowe środki przewidziane w art. 24 i 25 Umowy przejściowej, a następnie w art. 37 i 38 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7a(3a). W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 7a(3b).

⁷⁶ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, s. 16.

⁷⁷ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, zobowiązana jest ona podjąć decyzję w przedmiotowej sprawie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania danego wniosku.”;

3. art. 7e ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W miarę potrzeby przyjmuje środki ochronne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7a(3a), z wyjątkiem przypadków pomocy, do której stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁷⁸, kiedy środki przyjmuje się zgodnie z procedurami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.”.

10. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 427/2003 Z DNIA 3 MARCA 2003 R. W SPRAWIE MECHANIZMU TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW OCHRONNYCH PRZY PRZYWOZIE OKREŚLONYCH TOWARÓW POCHODZĄCYCH Z CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ I ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 519/94 W SPRAWIE WSPÓLNYCH REGUŁ PRZYWOZU Z NIEKTÓRYCH PAŃSTW TRZECICH⁷⁹

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 427/2003 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁸⁰.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 427/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli okaże się, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, a konsultacje przeprowadzone na mocy ust. 3 nie doprowadziły do osiągnięcia rozwiązania satysfakcjonującego obie strony, Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”;

2. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdania drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„Komisja zastosuje takie tymczasowe środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 15 ust. 3.”;

b) skreśla się ust. 3;

3. art. 8 otrzymuje brzmienie:

⁷⁸ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁷⁹ Dz.U. L 65 z 8.3.2003, s. 1.

⁸⁰ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

Zakończenie postępowania bez wprowadzania środków

Jeżeli dwustronne środki ochronne okażą się zbędne, badanie lub postępowanie zostaje zakończone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”;

4. w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli konsultacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie doprowadzą do znalezienia rozwiązania satysfakcjonującego obie strony, w ciągu 60 dni od otrzymania wniosku o konsultacje, ostateczne środki ochronne lub środki zmiany kierunku handlu zostaną wprowadzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”;

b) skreśla się ustępy od 3 do 6;

5. art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja uzna, że środek ochronny powinien być uchylony lub zmieniony, uchyla ona lub zmienia dany środek ochronny.”;

6. art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszona decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy. Zawieszenie może zostać przedłużone na kolejny okres nie dłuższy niż rok, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2. Środki mogą zostać zawieszona, wyłącznie jeżeli nastąpiła okresowa zmiana warunków rynkowych w takim stopniu, że jest mało prawdopodobne, by w wyniku zawieszenia nastąpiło ponowne zakłócenie rynku. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym czasie i po przeprowadzeniu konsultacji, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.”;

7. art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁸¹. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

⁸¹ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].
 4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [.../2011].”;
8. art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Ani Komisja, ani Państwa Członkowskie, czy też ich urzędnicy nie ujawniają żadnej informacji otrzymanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, o której poufne traktowanie prosiła osoba dostarczająca, bez jej wyraźnej zgody. Wymiana informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi, lub informacji dotyczących konsultacji prowadzonych na podstawie art. 12 lub konsultacji określonych w art. 5 ust. 3 oraz art. 9 ust. 1, bądź dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej Państwa Członkowskie nie są podawane do publicznej wiadomości ani ujawniane żadnej stronie postępowania, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”;
9. art. 18 ust. 4 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:
- „Ustalenia ostateczne nie przesądzają o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.”;
10. art. 19 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5. Komisja analizuje informacje właściwie przekazane oraz zakres, w jakim są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy i opinię dotyczącą ich istoty przekazuje Komitetowi.
 6. Strony postępujące zgodnie z ust. 2 mogą występować z wnioskiem o udostępnienie faktów i ustaleń, w oparciu o które mogą zostać podjęte ostateczne decyzje. Te informacje udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”.
- 11. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 452/2003 Z DNIA 6 MARCA 2003 R. W SPRAWIE ŚRODKÓW, JAKIE MOŻE PRZYJĄĆ WSPÓLNOTA W STOSUNKU DO POŁĄCZONEGO ODDZIAŁYWANIA ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH LUB ANTYSUBSYDyjNYCH I ŚRODKÓW OCHRONNYCH⁸²,**

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 452/2003 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011]

⁸² Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 8.

ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁸³.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 452/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja uzna, że połączenie środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych z ochronnymi środkami taryfowymi w stosunku do tego samego przywozu mogłoby mieć skutki większe niż pożądane w ramach polityki ochrony handlu Unii, Komisja może przyjąć zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 2a ust. 2, takie spośród następujących środków, jakie uzna za właściwe:”;

2. dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Komisję wspiera Komitet Antydumpingowy ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁸⁴. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”.

12. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 673/2005 Z DNIA 25 KWIETNIA 2005 R. USTANAWIAJĄCE DODATKOWE CŁA PRZYWOZOWE NA NIEKTÓRE PRODUKTY POCHODZĄCE ZE STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI⁸⁵,

W odniesieniu do rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 uprawnienia do uchylenia rozporządzenia przyznano Radzie. Uprawnienia te należy usunąć, a art. 207 Traktatu powinien mieć zastosowanie do uchylenia tego rozporządzenia.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 673/2005 skreśla się art. 7.

13. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1616/2006 Z DNIA 23 PAŹDZIERNIKA 2006 R. W SPRAWIE OKREŚLONYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A REPUBLIKĄ ALBANIĄ, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ UMOWY PRZEJŚCIOWEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ ALBANIĄ⁸⁶,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1616/2006 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z

⁸³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

⁸⁴ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁸⁵ Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1.

⁸⁶ Dz.U. L 300 z 31.10.2006, s. 1.

rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁸⁷.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1616/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”;

2. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”;

3. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Komitet

1. Do celów art. 7 i 8 Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁸⁸. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [..../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”.

14. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1528/2007 Z DNIA 20 GRUDNIA 2007 R. W SPRAWIE STOSOWANIA UZGODNIEŃ DOTYCZĄCYCH PRODUKTÓW POCHODZĄCYCH Z NIEKTÓRYCH PAŃSTW WCHODZĄCYCH W SKŁAD GRUPY PAŃSTW AFRYKI, KARAIBÓW I PACYFIKU (AKP) PRZEWIDZIANYCH W UMOWACH USTANAWIAJĄCYCH LUB PROWADZĄCYCH DO USTANOWIENIA UMÓW O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM⁸⁹

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu zmiany załącznika I do tego rozporządzenia.

Środki niezbędne do wykonania rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 należy przyjąć zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011]

⁸⁷ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

⁸⁸ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁸⁹ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.

ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁹⁰.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1528/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja wprowadza zmiany do załącznika I za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 24a, 24b i 24c, dodając regiony lub państwa z grupy państw AKP, które zakończyły negocjacje w sprawie umowy z Unią a tym regionem lub państwem, spełniającej co najmniej wymogi art. XXIV GATT 1994.”;
 - b) w ust. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. Takie państwo lub region pozostaje na wykazie w załączniku I, dopóki Komisja nie przyjmie aktu delegowanego zgodnie z art. 24a, 24b i 24c zmieniającego załącznik I w celu usunięcia państwa lub regionu z tego załącznika, szczególnie gdy:”;
2. w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli po konsultacjach oczywiste jest, że istnieją wystarczające dowody, by uzasadnić wszczęcie postępowania, Komisja publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Postępowanie zostaje wszczęte w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania informacji od państwa członkowskiego.”;
 - b) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli Komisja przyjmie stanowisko, że zaistniały okoliczności określone w art. 12, bezzwłocznie powiadomi dane regiony lub państwa wymienione w załączniku I o swoim zamiarze wszczęcia dochodzenia.”;
3. w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 zdania drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„Tymczasowe środki przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 21 ust. 3.”;
 - b) w ust. 2 zdanie drugie skreśla się;
 - c) skreśla się ust. 4;
4. art. 17 otrzymuje brzmienie:

⁹⁰ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

„Artykuł 17

Zakończenie dochodzenia i postępowania bez wprowadzania środków

W przypadkach gdy dwustronne środki ochronne zostaną uznane za niepotrzebne, dochodzenie i postępowanie zostają zakończone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”;

5. w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli konsultacje, o których mowa w ust. 1, w terminie trzydziestu dni od skierowania sprawy do danego regionu lub państwa nie doprowadzą do rozwiązania możliwego do przyjęcia przez obie strony, to w terminie dwudziestu dni roboczych od zakończenia okresu konsultacji Komisja podejmuje decyzję o wprowadzeniu ostatecznych dwustronnych środków ochronnych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”;

b) skreśla się ustępy 3 i 4;

6. art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję o wprowadzeniu nadzoru podejmuje Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.”;

7. art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Komitet

1. Do celów niniejszego rozdziału Komisję wspiera Komitet ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁹¹. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].

4. W przypadku produktów objętych kodem CN 1701 Komitet, o którym mowa w ust. 1, wspierany jest przez Komitet ustanowiony w art. 195 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁹².”;

8. dodaje się artykuły 24a, 24b i 24c w brzmieniu:

⁹¹ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁹² Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

„Artykuł 24a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3, przekazuje się Komisji na czas nieokreślony.
2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja informuje o tym jednocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w art. 24b i 24c.

Artykuł 24b

Odwoływanie przekazanych uprawnień

1. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnej chwili odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3.
2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji o odwołaniu przekazania uprawnień, stara się poinformować drugą instytucję i Komisję, w rozsądnym terminie przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny odwołania.
3. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Ma ona skutek natychmiastowy lub jest skuteczna od późniejszej daty w niej określonej. Nie wywiera ona wpływu na ważność obowiązujących już aktów delegowanych. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24c

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten może być przedłużony o jeden miesiąc.
2. Jeśli po upływie tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem przewidzianym w jego przepisach.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec przyjętego aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja wyrażająca sprzeciw wobec aktu delegowanego określa jego powody.”.

15. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 140/2008 Z DNIA 19 LISTOPADA 2007 R. W SPRAWIE PROCEDUR DOTYCZĄCYCH STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A REPUBLIKĄ CZARNOGÓRY, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ PROCEDUR DOTYCZĄCYCH STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ, Z JEDNEJ STRONY, A REPUBLIKĄ CZARNOGÓRY, Z DRUGIEJ STRONY⁹³,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 140/2008 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁹⁴.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 140/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 7 akapity trzeciej, czwartej i piątej otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”;

2. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”;

3. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Komitet

1. Do celów art. 7 i 8 Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁹⁵. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”.

⁹³ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 1.

⁹⁴ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

⁹⁵ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

16. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 55/2008 Z DNIA 21 STYCZNIA 2008 R. WPROWADZAJĄCE AUTONOMICZNE PREFERENCJE HANDLOWE DLA REPUBLIKI MOŁDOWY I ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 980/2005 I DECYZJĘ KOMISJI 2005/924/WE⁹⁶,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 55/2008 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁹⁷.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 55/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody na duży, nieprawidłowości lub systematycznego niedopełniania przez Mołdawię obowiązku przestrzegania reguł pochodzenia produktów i odnośnych procedur lub zapewniania zgodności z nimi czy zagwarantowania współpracy administracyjnej, określonej w art. 2 ust. 1, lub niedopełnienia wszelkich innych warunków określonych w art. 2 ust. 1, może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11a ust. 2, przedsięwziąć środki w celu zawieszenia wszystkich lub części uzgodnień preferencyjnych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, o ile wcześniej;”
 - b) skreśla się ust. 2;
2. art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy produkt pochodzący z Mołdawii jest przywożony na warunkach, które powodują lub mogą powodować poważne trudności dla unijnego producenta produktu podobnego lub bezpośrednio konkurującego, Komisja może w dowolnym czasie wprowadzić cła Wspólnej Taryfy Celnej na ten produkt zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11a ust. 2.”;
3. dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Komitet

⁹⁶ Dz.U. L 20 z 24.1.2008, s. 1.

⁹⁷ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

1. Do celów art. 11 Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009⁹⁸. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”.

17. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 594/2008 Z DNIA 16 CZERWCA 2008 R. W SPRAWIE NIEKTÓRYCH PROCEDUR STOSOWANIA UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU MIĘDZY WSPÓLNOTAMI EUROPEJSKIMI I ICH PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A BOŚNIĄ I HERCEGOWINĄ, Z DRUGIEJ STRONY, ORAZ STOSOWANIA UMOWY PRZEJŚCIOWEJ W SPRAWIE HANDLU I SPRAW ZWIĄZANYCH Z HANDELEM MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ, Z JEDNEJ STRONY, A BOŚNIĄ I HERCEGOWINĄ, Z DRUGIEJ STRONY⁹⁹,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 594/2008 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁰⁰.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 594/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 7 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:
„Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”;
2. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 8a ust. 3.”;
3. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Komitet

1. Do celów art. 7 i 8 Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009¹⁰¹. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

⁹⁸ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

⁹⁹ Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 1.

¹⁰⁰ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

¹⁰¹ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”.

18. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 732/2008 Z DNIA 22 LIPCA 2008 R. WPROWADZAJĄCE OGÓLNY SYSTEM PREFERENCJI TARYFOWYCH NA OKRES OD DNIA 1 STYCZNIA 2009 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2011 R. ORAZ ZMIENIAJĄCE ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 552/97, (WE) NR 1933/2006 ORAZ ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 1100/2006 I (WE) NR 964/2007¹⁰²

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁰³.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 732/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może zawiesić rozwiązania preferencyjne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich lub niektórych produktów pochodzących z danego państwa beneficjenta, jeżeli, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 6, uzna, że istnieją wystarczające dowody, uzasadniające czasowe wycofanie z powodów, o których mowa w ust. 1 i 2, pod warunkiem że wcześniej:”;
 - b) skreśla się ust. 4;
2. art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Jeżeli Komisja lub państwo członkowskie otrzymają informację, która może uzasadniać czasowe wycofanie, i jeżeli Komisja lub państwo członkowskie uważają, że istnieją wystarczające podstawy do wszczęcia dochodzenia, informują o tym Komitet, o którym mowa w art. 27.
2. Komisja może w terminie jednego miesiąca i zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 5, podjąć decyzję o wszczęciu dochodzenia.”;
3. w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

¹⁰² Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.

¹⁰³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

„Komisja powiadamia zainteresowane państwo beneficjenta o tej decyzji i publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie o tym, że Komisja zamierza czasowo wycofać preferencyjne traktowanie w stosunku do wszystkich lub niektórych produktów pochodzących z państwa beneficjenta, chyba że dane państwo beneficjent zobowiąże się przed upływem tego okresu do podjęcia koniecznych środków w celu zapewnienia w rozsądnym terminie zgodności z konwencjami, o których mowa w załączniku III część A.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli Komisja uzna czasowe wycofanie za konieczne, podejmuje decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 27 ust. 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Komisja podejmuje działania na końcu okresu, o którym mowa w tym ustępie.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o czasowym wycofaniu, taka decyzja wchodzi w życie w terminie sześciu miesięcy od jej podjęcia, chyba że przed upływem tego terminu Komisja uzna, że uzasadniające ją powody już nie istnieją.”;

4. w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dochodzenie zostaje zakończone w terminie sześciu miesięcy od publikacji zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Komisja może, w wyjątkowych okolicznościach, przedłużyć ten termin zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 5.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 6. Decyzja taka wchodzi w życie w terminie jednego miesiąca od daty jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli wyjątkowe okoliczności wymagające natychmiastowego działania powodują, że dochodzenie staje się niemożliwe, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 7, podjąć wszelkie bezwzględnie konieczne środki zapobiegawcze.”;

5. art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli przywóz produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu powoduje poważne zakłócenia na rynkach wspólnotowych lub grozi spowodowaniem takich poważnych zakłóceń, w szczególności w jednym z regionów najbardziej oddalonych lub w większej liczbie takich regionów, lub powoduje zakłócenia mechanizmów regulacyjnych tych rynków, lub grozi spowodowaniem takich zakłóceń, Komisja

może, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, zawiesić rozwiązania preferencyjne w odniesieniu do danych produktów zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 6, po skonsultowaniu się z komitetem zarządzającym odpowiedniej wspólnej organizacji rynku.”;

6. art. 22 ust. 2 skreśla się;

7. w art. 27 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

7. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”.

19. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 597/2009 Z DNIA 11 CZERWCA 2009 R. W SPRAWIE OCHRONY PRZED PRZYWOZEM TOWARÓW SUBSYDIOWANYCH Z KRAJÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ¹⁰⁴,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 597/2009 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁰⁵.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 597/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 10 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli okaże się, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja uczyni to w ciągu 45 dni od wniesienia skargi i opublikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku przedstawienia niewystarczającego materiału dowodowego wnioskodawca zostaje o tym fakcie poinformowany w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku do Komisji.”;

2. art. 11 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W wypadku postępowań wszczętych na podstawie art. 10 ust. 11 dochodzenie zamyka się w ciągu jednego roku, jeżeli tylko jest to możliwe. W każdym przypadku dochodzenia takie zostają zakończone w ciągu 13 miesięcy od ich rozpoczęcia, zgodnie z ustaleniami dokonanyymi na podstawie art. 13 w odniesieniu do zobowiązań lub ustaleniami na podstawie art. 15 dla podjęcia ostatecznych działań. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność dochodzenia, Komisja może zdecydować, nie później niż 8 miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający 18 miesięcy.”;

3. w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

¹⁰⁴ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

¹⁰⁵ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Cło tymczasowe zostaje nałożone nie wcześniej niż 60 dni i nie później niż 9 miesięcy od wszczęcia postępowania. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność postępowania, Komisja może zdecydować, nie później niż 8 miesięcy po wszczęciu postępowania, o przedłużeniu tego terminu do okresu nieprzekraczającego 12 miesięcy.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja wprowadzi środki tymczasowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 3.”;

- c) skreśla się ust. 5;

4. w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego potwierdzenia subsydiowania i szkody Komisja może przyjąć złożoną ofertę zadowalającego dobrowolnego zobowiązania, na mocy którego:

- a) kraj pochodzenia lub wywozu wyraża zgodę na zniesienie albo ograniczenie subsydiów albo podejmuje inne działania dotyczące ich skutków; lub
- b) eksporter zobowiązuje się skorygować swoje ceny albo zaprzestać wywozu do danego obszaru tak długo, jak wywóz ten będzie korzystał z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, tak aby Komisja była w pełni przekonana o wyeliminowaniu negatywnych skutków tych subsydiów.

W przypadku takim oraz tak długo, jak zobowiązania takie obowiązują, cła tymczasowe nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 ust. 3 oraz cła ostateczne nałożone zgodnie z art. 15 ust. 1 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami takiej decyzji.

Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe niż jest to niezbędne do skompensowania subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, natomiast powinny być niższe od kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, jeżeli mają być odpowiednie w celu usunięcia szkody dla przemysłu unijnego.”;

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. W przypadku przyjęcia zobowiązań postępowanie zostaje zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.”;
- c) w ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje wycofane przez Komisję odpowiednio w drodze decyzji albo rozporządzenia, a tymczasowe cło nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 lub ostateczne cło nałożone zgodnie z art. 15 ust. 1 stosuje się, o ile dany eksporter lub państwo pochodzenia lub państwo wywozu, z wyjątkiem eksporterów lub państw wycofujących zobowiązanie, mieli możliwość wypowiedzenia się.”;
- d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Cło tymczasowe może zostać nałożone zgodnie z art. 12 w oparciu o najlepsze posiadane informacje, w przypadku podejrzenia naruszenia lub wycofania zobowiązania, jeżeli postępowanie, które doprowadziło do zobowiązania, nie zostało zakończone.”;
5. art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „Jeśli środki ochronne nie są konieczne, dochodzenie bądź postępowanie zostaje zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.”;
6. w art. 15 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku gdy ostatecznie ustalony stan faktyczny wykazuje istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkodę spowodowaną w ich konsekwencji i gdy interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 31, Komisja nakłada ostateczne cło wyrównawcze, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2. W przypadku obowiązywania cła tymczasowego Komisja wszczyna tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła.”;
- b) akapity drugi i trzeci skreśla się;
7. art. 16 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe, a ustalony ostatecznie stan faktyczny wskazuje na istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz szkody, Komisja zdecyduje, bez względu na to, czy ma zostać nałożone ostateczne cło wyrównawcze, czy też nie, jaką część tymczasowego cła należy ostatecznie pobierać.”;
8. art. 20 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przegląd taki zostaje podjęty po umożliwieniu unijnym producentom przedstawienia uwag.”;

9. art. 21 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja podejmuje decyzję, czy i w jakim zakresie wniosek należy przyjąć lub może również podjąć w dowolnym momencie decyzję o przeprowadzeniu przeglądu okresowego, w którym to przypadku informacje i ustalenia wynikające z takiego przeglądu, przeprowadzonego zgodnie z przepisami stosowanymi w przypadku takich przeglądów, są wykorzystane do stwierdzenia, czy i w jakim stopniu refundacja jest uzasadniona.”;

10. w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przeglądy prowadzone na podstawie art. 18 i 19 przeprowadza się niezwłocznie i zazwyczaj kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia przeglądu. Przeglądy na podstawie art. 18 i 19 kończą się bezwarunkowo w terminie 15 miesięcy od dnia wszczęcia. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność dochodzenia, Komisja może zdecydować, nie później niż 9 miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający 18 miesięcy.”;

b) w ust. 1 skreśla się akapit piąty;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeglądy zgodnie z art. 18, 19 i 20 są podejmowane przez Komisję.”;

11. w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Dochodzenia na mocy niniejszego artykułu wszczyna się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony, w przypadkach gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1, 2 i 3. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, które może także nakazać organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 24 ust. 5 lub żądanie gwarancji.”;

b) ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy początkowo ustalone fakty uzasadnią rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.”;

c) ust. 6 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w niej przewidzianych.”;

12. w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszona decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2, może przedłużyć zawieszenie na kolejny okres nie dłuższy niż jeden rok.

Środki mogą zostać zawieszona wyłącznie w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszona nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł unijny miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym czasie, jeżeli przyczyna zawieszona ustała.”;

b) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja może zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków dla rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu z dniem jego rejestracji.”;

13. art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Komitet

1. Komisję wspiera Komitet Antysubsydyczny, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].
4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr [.../2011] w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”;

14. art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ani Komisja, ani państwa członkowskie, czy też ich urzędnicy nie ujawniają żadnej informacji otrzymanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, o której poufne traktowanie prosiła osoba dostarczająca, bez jej wyraźnej zgody. Wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi ani dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej państwa członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”;

15. w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Ostateczne ujawnienie ma formę pisemną. Dokonuje się go zapewniając w należyty sposób ochronę informacji poufnych, tak szybko jak to możliwe, zwykle nie później niż jeden miesiąc przed rozpoczęciem procedur ustanowionych w art. 14 i 15. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić określonych faktów i okoliczności w danym momencie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie.

Ujawnienie nie przesądza o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku gdy zostaną one przekazane w terminie, określonym przez Komisję dla każdego przypadku, co najmniej dziesięciodniowym, przy należytych uwzględnieniu pilności sprawy. Można ustalić krótszy termin w przypadku uprzedniego dokonania ostatecznego ujawnienia.”;

16. w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Strony postępujące zgodnie z ust. 2 mogą przedstawić uwagi dotyczące stosowania wszelkich ceł tymczasowych. Takie uwagi należy dostarczyć w ciągu 15 dni od zastosowania tych środków, jeżeli mają zostać uwzględnione. Uwagi i ich odpowiednie streszczenia udostępnia się innym stronom, które mają prawo się do nich odnieść.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja bada odpowiednio przekazane informacje oraz określa, do jakiego stopnia są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy wraz z ich oceną przekazuje Komitetowi.”;

c) w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacje te udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”.

20. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 260/2009 Z DNIA 26 LUTEGO 2009 R. W SPRAWIE WSPÓLNYCH REGUŁ PRZYWOZU¹⁰⁶,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 260/2009 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011]

¹⁰⁶ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁰⁷.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 260/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. skreśla się art. 3;
2. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
 2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
 3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].
 4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr [.../2011] w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [.../2011].”;
3. w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja stwierdza, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania wyjaśniającego, wszczyna ona takie postępowanie w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”;
 - b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja zbiera wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, oraz, w przypadku gdy uzna to za stosowne sprawdza uzyskane informacje u importerów, przedsiębiorców, ich przedstawicieli, producentów, w zrzeszeniach i organizacjach handlowych.”;
 - c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja stwierdza, że nie ma wystarczających dowodów, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania wyjaśniającego, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania od nich informacji.”;

¹⁰⁷ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

4. art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Jeżeli w terminie dziewięciu miesięcy od wszczęcia postępowania wyjaśniającego Komisja uzna, że zastosowanie unijnego nadzoru lub środków ochronnych nie jest konieczne, postępowanie wyjaśniające zostaje zakończone w ciągu jednego miesiąca.”;
5. art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Komisja, państwa członkowskie ani też ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnych charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub jakichkolwiek informacji dostarczonych z zastrzeżeniem poufności bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła.”;
6. art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Decyzję o wprowadzeniu nadzoru podejmuje Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 6.”;
7. art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

W przypadku gdy przywóz produktu nie został poddany uprzedniemu unijnemu nadzorowi, Komisja, zgodnie z art. 18, może wprowadzić nadzór ograniczony do przywozu do jednego lub kilku regionów Unii.”;

8. art. 16 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:
- „6. W przypadku gdy państwo członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2, podejmuje decyzję w terminie nieprzekraczającym pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 4 ust. 3.”;
9. art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Gdy wymagają tego interesy Unii, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2 oraz z przepisami rozdziału III, może przyjąć odpowiednie środki zapobiegające przywozowi do Unii produktów w tak znacznie zwiększonych ilościach lub na takich warunkach, które powodują lub grożą spowodowaniem poważnej szkody dla unijnych producentów produktów podobnych lub bezpośrednio konkurencyjnych.

Zastosowanie ma art. 16 ust. 2 do 5.”;

10. art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Jeżeli Komisja uznaje, że nadzór lub środki ochronne określone w art. 11, 13, 16, 17 i 18 powinny zostać uchylone lub zmienione, stanowi ona zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2, uchylając lub zmieniając środki.”;

11. art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Jeżeli wymagają tego interesy Unii, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2, może przyjąć odpowiednie środki umożliwiające wykonywanie praw i wypełnianie zobowiązań Unii lub wszystkich jej państw członkowskich, w szczególności dotyczących handlu produktami, na poziomie międzynarodowym.”.

21. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 625/2009 Z DNIA 7 LIPCA 2009 R. W SPRAWIE WSPÓLNYCH REGUŁ PRZYWOZU Z NIEKTÓRYCH KRAJÓW TRZECICH¹⁰⁸,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 625/2009 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁰⁹.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 625/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. skreśla się art. 3;
2. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 260/2009¹¹⁰, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].
3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].
4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr [.../2011] w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego,

¹⁰⁸ Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1.

¹⁰⁹ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

¹¹⁰ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [.../2011].”;

3. w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy Komisja stwierdza, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające wszczęcie postępowania wyjaśniającego, wszczyna ona takie postępowania w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państwa członkowskiego oraz publikuje zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”;

b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja zbiera wszelkie informacje, które uzna za niezbędne, oraz, w przypadku gdy uzna to za stosowne sprawdza uzyskane informacje u importerów, przedsiębiorców, ich przedstawicieli, producentów, w zrzeczeniach i organizacjach handlowych.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy Komisja uzna, że przedstawione dowody nie są wystarczające do uzasadnienia wszczęcia postępowania, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od państw członkowskich.”;

4. w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy w terminie dziewięciu miesięcy od wszczęcia postępowania Komisja uzna, że zastosowanie unijnych środków ochronnych lub nadzoru nie jest konieczne, postępowanie zostaje zakończone.”;

5. art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja, państwa członkowskie ani też ich urzędnicy nie ujawniają żadnych informacji o poufnym charakterze uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub jakichkolwiek informacji dostarczonych z zastrzeżeniem poufności bez uzyskania wyraźnej zgody osoby, która tych informacji udzieliła.”;

6. art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

W przypadku gdy przywóz danego produktu nie został poddany uprzedniemu nadzorowi unijnemu, Komisja może, zgodnie z art. 17, zastosować nadzór nad przywozem produktu ograniczony do jednego lub kilku regionów Unii.”;

7. w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie; środki te stają się natychmiastowo skuteczne.”;

b) ust. 4, 5 i 6 zastępuje się ustępem w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy państwo członkowskie zwróciło się do Komisji z wnioskiem o interwencję, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2, podejmuje decyzję w terminie nieprzekraczającym pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 4 ust. 3.”;

8. art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja może, szczególnie w sytuacji, o której mowa w art. 15 ust. 1, przyjąć właściwe środki, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2.”;

9. art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Komisja uzna, że środki ochronne lub nadzoru określone w rozdziałach IV i V powinny zostać uchylone lub zmienione, Komisja uchyla lub zmienia środki.”.

22. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1061/2009 Z DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 2009 R. USTANAWIAJĄCE WSPÓLNE REGULY WYWOZU¹¹¹,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1061/2009 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹¹².

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1061/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. skreśla się art. 3;

2. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję wspiera Komitet ds. Wspólnych Reguł Wywozu, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].

2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].”;

3. w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

¹¹¹ Dz.U. L 291 z 7.11.2009, s. 1.

¹¹² Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapobieżenia sytuacji krytycznej spowodowanej brakiem podstawowych produktów lub dla naprawienia takiej sytuacji oraz gdy interesy Unii wymagają działania natychmiastowego, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy oraz uwzględniając rodzaj produktów oraz inne cechy szczególne danych transakcji, może podporządkować wywóz produktu przedstawieniu zezwolenia na wywóz przyznawanego według zasad oraz w granicach, jakie Komisja ustanawia zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2. W sprawach pilnych zastosowanie ma art. 4 ust. 3.”;

b) w ust. 4 zdanie drugie skreśla się;

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli Komisja działała na podstawie ust. 1, podejmuje ona w terminie 12 dni roboczych od wejścia w życie środka, który przyjęła, decyzję o przyjęciu właściwych środków zgodnie z art. 7. Jeżeli w ciągu 6 tygodni od wejścia w życie środka nie przyjęto żadnych środków, środek taki uznany zostaje za uchylony.”;

4. w art. 7 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli interesy Unii tego wymagają, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2, może przyjąć właściwe środki.”;

5. art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli Komisja uważa, że potrzebne jest uchylenie lub zmiana środków określonych w art. 6 lub 7, stanowi ona zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2.”.

23. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1215/2009 Z DNIA 30 LISTOPADA 2009 R. WPROWADZAJĄCE NADZWYCZAJNE ŚRODKI HANDLOWE DLA KRAJÓW I TERYTORIÓW UCZESTNICZĄCYCH LUB POWIĄZANYCH Z PROCESEM STABILIZACJI I STOWARZYSZANIA UNII EUROPEJSKIEJ¹¹³,

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1215/2009 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹¹⁴.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1215/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

¹¹³ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 1.

¹¹⁴ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- a) w ust. 2 akapit drugi skreśla się;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadku niezgodności w odniesieniu do ust. 1 lub 2 prawo danego państwa do korzystania z korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia może zostać zawieszona, w całości lub w części, zgodnie z procedurą określoną w art. 8a ust. 2.”;

2. dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Komitet

- 1. Do celów art. 2 i 10 Komisję wspiera Komitet Wykonawczy ds. Bałkanów Zachodnich. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
- 2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].”;
- 3. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) poinformuje Komitet Wykonawczy ds. Bałkanów Zachodnich.”;
 - 2) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8a ust. 2.”;
 - b) ust. 2 skreśla się;
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Po zakończeniu okresu zawieszenia Komisja decyduje o zniesieniu środka tymczasowego zawieszenia albo o przedłużeniu środka zawieszenia zgodnie z ust. 1.”.

24. ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1225/2009 Z DNIA 30 LISTOPADA 2009 R. W SPRAWIE OCHRONY PRZED PRZYWOZEM PRODUKTÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH Z KRAJÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ¹¹⁵.

Odnosnie do rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia zgodnie z

¹¹⁵ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr [xxxx/2011] z dnia [xx/yy/2011] ustanawiającym przepisy i ogólne zasady dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹¹⁶.

W związku z powyższym w rozporządzeniu (WE) nr 1225/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 ust. 7 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„W terminie sześciu miesięcy od rozpoczęcia postępowania, po umożliwieniu przedsiębiorstwom unijnym przedstawienia uwag, Komisja ustala, czy producent spełnia wyżej wymienione kryteria. Ustalenie takie pozostaje w mocy w trakcie całego postępowania.”;

2. art. 5 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy materiał dowodowy w sposób oczywisty jest wystarczający do rozpoczęcia czynności, Komisja rozpoczyna je w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku i publikuje zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku przedstawienia niewystarczającego materiału dowodowego wnioskodawca zostaje o tym fakcie poinformowany w ciągu 45 dni od daty złożenia wniosku do Komisji.”;

3. art. 6 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie wszczęte na podstawie art. 5 ust. 9 zostaje zakończone w ciągu jednego roku, jeśli jest to możliwe. W każdym przypadku dochodzenia takie zostają zakończone w ciągu 15 miesięcy od ich rozpoczęcia, zgodnie z ustaleniami dokonanymi na podstawie art. 8 w odniesieniu do zobowiązań lub ustaleniami na podstawie art. 9 dla podjęcia ostatecznych działań. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność dochodzenia, Komisja może zdecydować, nie później niż 9 miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający 18 miesięcy.”;

4. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Cło tymczasowe może zostać nałożone, jeżeli postępowanie zostało wszczęte zgodnie z art. 5, zostało wydane odpowiednie zawiadomienie, zainteresowanym stronom umożliwiono przekazanie informacji i przedstawienie komentarzy zgodnie z art. 5 ust. 10, wstępnie stwierdzono istnienie dumpingu i wynikającą z niego szkodę dla przemysłu unijnego, zaś interes Unii wymaga interwencji w celu zapobieżenia tej szkodzie. Cło tymczasowe zostaje nałożone nie wcześniej niż 60 dni i nie później niż 9 miesięcy od wszczęcia postępowania. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność postępowania, Komisja może zdecydować, nie później niż 8 miesięcy po wszczęciu postępowania, o przedłużeniu tego terminu do okresu nieprzekraczającego 12 miesięcy.”;

¹¹⁶ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja podejmie działania tymczasowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 3.”;

c) skreśla się ust. 6;

5. w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego stwierdzenia dumpingu i szkody, Komisja może przyjąć złożoną przez eksportera ofertę zadowalającego, dobrowolnego zobowiązania do zmiany cen lub zaprzestania wywozu na dany obszar po cenach dumpingowych, jeżeli Komisja uzna, że szkodliwe efekty dumpingu zostaną usunięte. W takim przypadku oraz tak długo, jak zobowiązania takie są obowiązujące, tymczasowe cła nałożone przez Komisję zgodnie z artykułem 7 ust. 1 albo ostateczne cła nałożone zgodnie z artykułem 9 ust. 4 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami. Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe od podwyżek niezbędnych do wyeliminowania marginesu dumpingu, natomiast powinny być niższe od marginesu dumpingu, jeżeli spowodują usunięcie szkody dla przemysłu unijnego.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku przyjęcia zobowiązań postępowanie zostaje zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.”;

c) w ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania przez dowolną ze stron, lub w przypadku wycofania przyjęcia tego zobowiązania przez Komisję, przyjęcie zobowiązania zostaje wycofane przez Komisję odpowiednio w drodze decyzji albo rozporządzenia, a tymczasowe cło nałożone przez Komisję zgodnie z art. 7 lub ostateczne cło nałożone zgodnie z art. 9 ust. 4 stosuje się automatycznie, przy zapewnieniu, aby zainteresowany eksporter, z wyjątkiem eksporterów wycofujących zobowiązanie, miał możliwość wypowiedzenia się.”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Cło tymczasowe może zostać nałożone zgodnie z art. 7 w oparciu o najlepsze posiadane informacje, w przypadku podejrzenia naruszenia lub wycofania zobowiązania, jeżeli postępowanie, które doprowadziło do zobowiązania, nie zostało zakończone.”;

6. w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Jeśli środki ochronne nie wydają się konieczne, postępowanie lub inne czynności w sprawie zostają zakończone. Komisja zamyka postępowanie zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz interes Unii wymaga interwencji zgodnie z art. 21, Komisja nakłada ostateczne cło antydumpingowe, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2. W przypadku obowiązywania cła tymczasowego Komisja wszczyna tę procedurę nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła. Kwota cła antydumpingowego nie przekracza stwierdzonego marginesu dumpingu, ale powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli mniejsze cło spowoduje usunięcie szkody dla przemysłu Unii.”;

7. art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy zastosowano cło tymczasowe i ostatecznie ustalono istnienie dumpingu oraz szkody, Komisja decyduje, bez względu na fakt, czy zostanie nałożone ostateczne cło antydumpingowe, jaka część cła tymczasowego powinna być ostatecznie pobrana.”;

8. w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przeгляд pod kątem nowego eksportera wszczyna się i prowadzi w trybie przyspieszonym po umożliwieniu producentom unijnym wyrażenia opinii.”;

b) ustęp 5 pierwszy i drugi akapit otrzymują brzmienie:

„Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur i przebiegu postępowania, z wyjątkiem przepisów określających terminy, stosuje się do wszystkich przeglądów prowadzonych na podstawie ust. 2, 3 i 4. Przeglądy prowadzone na podstawie ust. 2 i 3 przeprowadza się niezwłocznie i zazwyczaj kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia przeglądu. Przeglądy na podstawie ust. 2 i 3 kończą się bezwarunkowo w terminie 15 miesięcy od dnia wszczęcia. W wyjątkowych przypadkach, uwzględniając złożoność postępowania, Komisja może zdecydować, nie później niż 9 miesięcy po wszczęciu dochodzenia, o przedłużeniu tego terminu o okres nieprzekraczający 18 miesięcy. Przeglądy na podstawie ust. 4 kończą się bezwarunkowo w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wszczęcia. Jeśli w tym samym postępowaniu wszczęto przegląd na podstawie ust. 2 w trakcie trwającego już przeglądu na podstawie ust. 3, wówczas przegląd na podstawie ust. 3 kończy się w tym samym terminie co przegląd na podstawie ust. 2.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Przeglądy prowadzone na podstawie niniejszego artykułu wszczyna Komisja. W zależności od wyniku przeglądu środki są uchylane lub utrzymywane na podstawie ust. 2 albo uchyla, utrzymuje lub zmienia na podstawie ust. 3 i 4. W przypadku uchylecia środków dla indywidualnych eksporterów, a nie dla kraju jako całości, eksporterzy ci pozostają przedmiotem postępowania i mogą automatycznie zostać poddani ponownemu postępowaniu w każdym kolejnym przeglądzie prowadzonym dla tego kraju na podstawie niniejszego artykułu.”;

- d) ust. 8 akapit czwarty zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja decyduje, czy i w jakim zakresie wnioski ten należy przyjąć lub może także w dowolnym terminie podjąć decyzję o wszczęciu przeglądu okresowego, po czym informacje i ustalenia uzyskane w wyniku takiego przeglądu, prowadzonego zgodnie z odpowiednimi przepisami, są wykorzystane do ustalenia, czy i w jakim zakresie zwrot jest uzasadniony.”;

9. w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy przemysł unijny lub dowolna inna zainteresowana strona przedstawi, zazwyczaj w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie środków, wystarczające informacje wskazujące, że po pierwotnym okresie objętym postępowaniem oraz przed wprowadzeniem środków lub w ich następstwie, ceny eksportowe zmniejszyły się lub nie nastąpiły żadne zmiany, albo nastąpiły niewystarczające zmiany cen odsprzedaży lub dalszych cen sprzedaży towaru przywożonego w Unii, postępowanie może zostać otwarte ponownie w celu ustalenia, czy środki wywierają wpływ na powyższe ceny.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy ponowne postępowanie na podstawie niniejszego artykułu wykaże wzrost dumpingu, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2, może zmienić obowiązujące środki zgodnie z nowymi ustaleniami dotyczącymi cen eksportowych. Wysokość cła antidumpingowego nakładanego na podstawie niniejszego artykułu nie może przekroczyć dwukrotności kwoty cła nałożonego pierwotnie.”;

- c) ust. 4 pierwszy i drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„Odpowiednie przepisy art. 5 i 6 stosuje się do ponownego postępowania prowadzonego na podstawie niniejszego artykułu z tym, że takie ponowne postępowanie prowadzi się niezwłocznie i zwykle kończy w ciągu dziewięciu miesięcy od daty wszczęcia ponownego postępowania. W każdym przypadku takie ponowne postępowania kończą się w terminie do roku od dnia wszczęcia ponownego postępowania.”;

10. w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Postępowania na mocy niniejszego artykułu wszczyna się z inicjatywy Komisji, na wniosek państwa członkowskiego lub każdej zainteresowanej strony w przypadkach, gdy wniosek zawiera wystarczające dowody dotyczące czynników wymienionych w ust. 1. Wszczęcie następuje w drodze rozporządzenia Komisji, która może także nakazać organom celnym poddanie przywozu rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 lub żądanie gwarancji. Postępowania prowadzone są przez Komisję, której mogą towarzyszyć organy celne i są kończone w ciągu dziewięciu miesięcy. W przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty uzasadnią rozszerzenie środków, rozszerzenia tego dokonuje Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2. Rozszerzenie skutkuje, począwszy od daty nałożenia obowiązku rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 lub żądania gwarancji. Odpowiednie przepisy proceduralne niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszczynania i prowadzenia postępowań mają zastosowanie na podstawie niniejszego artykułu.”;

- b) w ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zwolnienia te przyznawane są w drodze decyzji Komisji i pozostają w mocy w okresie i na warunkach w niej określonych.”;

11. w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W interesie Unii środki wprowadzone na mocy niniejszego rozporządzenia mogą zostać zawieszony decyzją Komisji na okres dziewięciu miesięcy. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2, może przedłużyć zawieszenie na kolejny okres nie dłuższy niż jeden rok. Środki mogą zostać zawieszony wyłącznie w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda, oraz z zastrzeżeniem, że przemysł unijny miał możliwość wyrażenia na ten temat opinii, która została uwzględniona. Środki mogą zostać wprowadzone ponownie w dowolnym terminie, jeżeli przyczyna zawieszenia ustała.”;

- b) ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może polecić organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu zarejestrowania przywożonych towarów, tak aby środki mogły zostać zastosowane w odniesieniu do przywozu od daty rejestracji.”;

12. art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Komitet

1. Komisję wspiera Komitet Antydumpingowy. Komitet ten jest Komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr [.../2011].
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011].

3. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się art. [8] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/2011] w związku z jego art. [5].
4. Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr [.../2011] w przypadku zastosowania procedury pisemnej procedura ta zostaje zakończona bez rozstrzygnięcia gdy, w okresie czasu określonym przez przewodniczącego, zdecyduje tak przewodniczący lub na wniosek większości członków komitetu, jak określono w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr [.../2011].”;

13. art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Komisja, państwa członkowskie i ich urzędnicy nie mogą ujawniać żadnych informacji uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, w stosunku do których osoba przekazująca wnioskowała o poufność, bez wyraźnego zezwolenia tej osoby. Wymiana informacji między Komisją a państwami członkowskimi ani dokumenty wewnętrzne przygotowane przez organy Unii lub jej państwa członkowskie nie są ujawniane, z wyjątkiem sytuacji wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.”;

14. w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Ujawnienie ostatecznych ustaleń ma formę pisemną. Dokonuje się go zapewniając w należyty sposób ochronę informacji poufnych, tak szybko jak to możliwe, zwykle nie później niż jeden miesiąc przed rozpoczęciem procedur ustanowionych w art. 9. Jeśli Komisja nie jest w stanie ujawnić określonych faktów i okoliczności w danym momencie, ujawniane są one jak najszybciej w późniejszym czasie. Ujawnienie nie przesądza o żadnej dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale w przypadku gdy decyzja taka będzie oparta na innych faktach i ustaleniach, są one niezwłocznie ujawniane.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Oświadczenia złożone po dokonaniu ostatecznego ujawnienia uwzględnia się wyłącznie w przypadku gdy zostaną one przekazane w terminie, określonym przez Komisję dla każdego przypadku, co najmniej dziesięciodniowym, przy należyтым uwzględnieniu pilności sprawy. Można ustalić krótszy termin w przypadku uprzedniego dokonania ostatecznego ujawnienia.”;

15. w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Strony, które postępowały zgodnie z ust. 2, mogą zgłaszać uwagi na temat zastosowania wszelkich ceł tymczasowych. Takie uwagi należy dostarczyć w ciągu 15 dni od wprowadzenia tych środków, jeżeli mają zostać uwzględnione. Uwagi i ich odpowiednie streszczenia udostępnia się innym stronom, które mają prawo się do nich odnieść.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja bada odpowiednio przekazane informacje oraz określa, do jakiego stopnia są one reprezentatywne, a wyniki tej analizy wraz z ich oceną przekazuje Komitetowi.”;

c) w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacje te udostępnia się w możliwym zakresie, bez uszczerbku dla dalszych decyzji podejmowanych przez Komisję.”.

**OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH
WPLYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW**

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków.

2. POZYCJE W BUDŻECIE:

Nie dotyczy.

3. WPLYW FINANSOWY

Wniosek nie ma skutków finansowych.

4. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

Nie dotyczy.